

vis Ærbødighed, som om de er en hel anden Slags Mennesker end de selv, og spiller Pigen Dame, inden hun kommer ud at tjene, er det vanskeligt at faa noget godt ud af hende senere. Der er dog i hvert Hjem, det være nok saa lille, noget af den Slags Arbejder, der forekommer i en Kondition; saa naar Moderen lod Datteren udrette det grundig, som hun kan lære dem, i Stedet for at udrette det selv, saa gik de dog ikke saa helt uforberedte ud fra Hjemmet. Men lærer de derimod at betragte Arbejdet som en Plage og Tjenestepigestanden som noget, de egentlig er for gode til, er det ikke godt at have med dem at gøre, selv for en Madmoder med en god Vilje. Man ser det jo almindelig paa Avertissementer, at der bliver lagt særlig Vægt paa, at den, der skal have Plads, er fra Jylland, fra Landet eller fra en Provins, og det viser jo, at Herskaberne er bange for de københavn-ske Piger.

I Provinserne er Forholdet mellem Herskab og Pige ogsaa for største Delen helt anderledes end her i København, og Grunden hertil ligger i, at Forholdet der ikke saa let løses, saa dér bliver de paa begge Sider nødt til at gøre sig Umage for at lære hinanden at kende, her i København kan enhver Ubetydelighed skille dem ad, som maaske kunde være komne til at arbejde godt sammen.

Et saadant Tillæg til Skoleundervisningen, som Hr. Villerup omtaler, vilde naturligvis være et stort Gode, særlig for Børn fra helt fattige Hjem, da dér jo er mindre Lejlighed til at oplære Børnene, hvor Moderen maaske kun er lidt hjemme. Men enten Hjemmet er stort eller lille, saa tror jeg, det er Moderen, der lægger den bedste Grund. Det kan nemlig ikke nytte at, Pigen lærer Husgærringen som Tjenestepige, naar Moderen fortæller hende, at hun er for god til at udføre den. Der er vel ikke faa Herskaber, der betragter deres Pige mere som et Stykke Værktøj end som et Menneske, som det er deres Pligt at omgaas med al mulig Venlighed, men der er ogsaa mangen en Husmoder, der gjerne vilde være god mod sin Pige, men hvor Pigen selv gør det umuligt.

Petrine Svendsen.

Ny Vinterskole for voksne Piger.

»Hvor der er mest Liv, dér er Sejr«. Vil man anvende disse Ord paa vore Ungdomsskoler, saa vil Højskolerne ude paa Landet aabenbart vinde Prisen; thi her er Liv i Undervisningen og Liv blandt Eleverne. Frivilligt møder Eleverne her for at søge Kundskaber for Livet; ingen Examensfordringer lægger Tryk over Eleverne eller tvinger Hukommelsen til Arbejde paa Bekostning af Interesse og Dybde for selve Fagene.

Men er der Liv paa Højskolerne, saa udvikler de sig ogsaa og gaar frem med Livet og de ny Krav i Tiden. Man vil ogsaa af de fleste Højskoler se, at endskønt Frivilligheden hos Eleverne fastholdes i fuld Udstrækning, er Fordringerne dog i mange Retninger helt andre, og navnlig søger de unge Kvinder flere

reelle Fag end tidligere. Nødvendigheden af Kvindernes Uddannelse til selvstændigt Erhverv i vore Dage har sin Del heri. — At der ikke kan gives mange Kundskaber i tre Maaneder, vil enhver forstaa, og det er derfor naturligt, at der er mange, der hellere søger Vinterskolerne, der omfatter en længere Tid.

En saadan Vinterskole for voksne unge Piger vil tage sin Begyndelse til November i Lunde, Steenstrup paa Fyen, under Ledelse af Fru Emma Olsen. Denne Skole vil særlig tage Sigte paa alle de ny Krav, der i Øjeblikket er oppe til unge Kvinders selvstændige Udvikling og ved Undervisning i aktuelle Fag ikke alene styrke de unges moralske Modstandsevne, men ogsaa dygtiggøre dem til at indtage mere vellønnede Pladser i deres Stillinger.

Der vil særlig blive undervist i Naturfagene, i Kendskab til Menneskelegemets Krav, i Sammensætning af Næringsstoffer og Sundhedsplejen i det hele.

Mejersker vil kunne faa Undervisning i Mejeriteori og Mejeriregnskab samt praktisk Øvelse af Fjords Kontrolapparat, i Pasning af Maskiner osv.

Tillige vil de, der vil uddanne sig til Lærerinder, kunne fortsætte Undervisningen i længere Tid i de dertil hørende Fag samt faa Undervisning i engelsk og tysk. (Se iøvrig omstaaende Bekendtgørelse.)

Den 3dje almindelige skandinaviske Arbejderkongres

afholdtes i Kristiania i Dagene mellem den 14.—17. August. Som Deltagere var mødt 91 Delegerede af de mest forskelligartede Anskuelser, lige fra liberale til de mest anarkistiske. Men Forhandlingerne blev ført med Hensyn fra alle Sider ved denne interessante og lærerige Kongres.

Kvinderne var meget svagt repræsenterede; fra Sverige slet ingen Kvinder, fra Danmark to; for de kvindelige Vævere Johanne Svendsen, og for »de samlede Kvindeforeninger« Anna Jensen, hvilken sidste aflagde Beretning om Kvindernes Stilling samt om de kvindelige Arbejderes Fagforeninger.

For Norges vedkommende var Fru Margrethe Vullum som Formand for Tændstikarbejderkerne meldt som delegeret, men blev forhindret i at give Møde.

Kongressen behandlede mange vigtige Spørgsmaal, om hvilke Anna Jensen vil afgive Beretning for »de samlede Kvindeforeninger«.

Den næste Arbejderkongres vil finde Sted i Malmø om 2 Aar, og man maa da haabe, at de norske og svenske Kvinder maa være komne saa vidt med i Forstaaelsen af deres Sag, at de vil give Møde.

Literatur.

Nordfriserne og deres Land. Af Valdemar Bennike. Denne lille Bog handler om et Land og et Folk,